

er en ny Bestemmelse, hvorefter Sager, som angaar alvorligere Forseelser, forelægges Handelsministeriet, forinden Bestemmelse kan træffes om Paatale. Naar saadanne Sager angaar Totalforlis, Grundstødning, hvor fremmed Hjælp har maattet tilkaldes, eller anden Søulykke, hvor enten Menneskeliv er gaaet tabt, eller Skaden er betydelig, kan Paatale ikke frafalde, forinden Handelsministeriets Erklæring har været indhentet.

Efter Forslag af Udvalget indsattes i Loven en ny § 92 lydende paa, at ved kongelig Anordning kan der med Hensyn til ikke registreringspligtige Skibe samt Fartøjer til Fiskeri og andre lignende særlige Formaal fastsættes Lempelser i denne Lovs Regler.

Ved kongelig Anordning kan der endvidere for Færøernes Vedkommende fastsættes de Lempelser, som efter de stedlige Forhold maatte anses fornødne, efter at Lagtingets Betænkning derom er indhentet.

Denne Paragraf indsattes paa Foranledning af et Andragende fra dansk Fiskeriforening om, at Fiskerifartøjer og Fartøjer til Fisketransport holdes udenfor Sømandsloven. Dette mente Udvalget ikke at kunne gaa med til, hvorimod man ved Paragraffen gav Adgang til Lempelser for saadanne Fartøjer.

Det socialdemokratiske Mindretal foreslog i 2 Ændringsforslag indsat 2 nye Paragraffer, den ene lydende paa, at der i Samlingen 1923—24 skal forelægges Rigsdagen et Forslag til Lov om Oprettelse af „Statsforhyringskontorer“ i Overensstemmelse med det Udkast, der i April 1921 er afgivet af et Udvalg, nedsat af Handelsministeriet, ogsaa indeholdende Regler for danske Søfolks Forhyring i udenlandske Havne, den anden bestemmende, at der nedsættes af Handelsministeriet et Udvalg til Udarbejdelse af „Forslag til Lov om Arbejdstiden til Søs“ samt „Forslag til Lov om Skibes Bemanding“. Udvalget afgiver Betænkning inden 1. Januar 1924. Lovforslagene forelægges Rigsdagen i Samlingen 1924—25.

Begge Forslag forkastedes, det første med 56 St. mod 41, det andet med 58 St. mod 38. Handelsministeren modsatte sig dem, fordi han mente, at der ikke er Trang til Statsforhyringskontorer, og at det i det andet Forslag behandlede Spørgsmaal lettest ordnes ad Overenskomstens Vej.

I Folketinget vedtoges Lovforslaget enstemmigt ved 3. Behandling. I *Landstinget* henvistes det til Udvalg, hvis Flertal (Udvalget undtagen de Konservative) indstillede det